Naše Beseda

Pod tímto ohlavením otiskneme všecky dopisy slušného obsahu. Musí však býti prosty všeho obchodního oznamování, jakož i osobních narážek a vždy plným jménem podepsány. Aby se předešlo možným mýlkám, musí dopisy býti zřetelné a hlavně pouze na jedné stránce každého listu psány. Jinak zodpovědnost za správné otištění na sebe nebéřeme, závod vůbec za dopisy není zodpovědným.

PUEBLO, COLO. [illegible]

[illegible]

náporem nepřátel našeho národního samostatného bytí. Toto vědomí vůdy národa nikdo a žádný nepřítel nezničí. Židé a pohané pronásledovali a ubíjeli prvé křesťany, vraždili těla jejich, přes to však nová myšlénka křesťanství [illegible] přes všechny překážky jí v cestu stavěné a to jedině proto a z těch příčin, neboť kořen této víry, totiž hnutí zakotvil v srdcích lidí, tam rostl, [illegible] naplňuje duše těchto novými [illegible] Proto i [illegible] A proto [illegible] dávají naději, že spravedlivá věc osvobození našeho národa konec konců přece jen zvítězí, že přijde [illegible] Čechoslovanská Jednota [illegible] ve Spojených Statech. 15,000 členů [illegible]

M. J. Podhorák.

* * *

ST. PAUL, MINN. — (Pokrokovci). Dokud jsem byl v horách v Montaně, tak jsem měl vždy dosti pramenité vody, ale jak jsem [illegible] tak byl [illegible] konec. Ve státu [illegible] jako [illegible] ve státu Cal. a Idaho. Že jedno, kdo by chtěl do hrou vody a studnu, tak by musil hluboko do země několik set stop a to se [illegible] farmáři [illegible] a proto na všecko [illegible] [illegible] jsem [illegible] na vlak, který [illegible] na východ do Dickinson, No. Dakota. Všude, kudy jsem jel, nápadem, okusil jsem dosti piva a [illegible] lihových nápojů, ale jak jsem přijel do Sev. Dakoty, tak [illegible] konec, ale proto tam [illegible] lihových nápojů, až by se v nich utopil. V Sev. Dakotě by [illegible] zelená a místem bylo [illegible] pouze vody, známka to, že tam [illegible] V Cal. [illegible] pouze několik [illegible] byl vypraven [illegible] do města Fargo [illegible] A já [illegible] do Fargo jsem přijel [illegible] [illegible] St. Paul, Minn., kam jsem přijel [illegible] srpna 1914 v 11 hodin v noci. V [illegible] jsem zase byl mezi svými a známými. Každý [illegible] nějakou svojí [illegible] [illegible] V Californii se pěstuje mnoho ovoce v San Yoguin údolí a pak v okolí Los Angeles. V San Yoguin údolí, blíže jedné vesnice [illegible] jsem viděl oranžovou zahradu, rozlohy 10 akrů, a to bylo vše zmrzlé v roku 1912 a poněvadž [illegible] nebylo nic zvláštní na velikost a na krásu, vše bylo [illegible] jako jiné věci.

V. Ptáčník.

ČLUN, ZHOTOVENÝ Z NÁDOB NA OLEJ.

Zde je ukázka, co z nouze [illegible] dá vykonati. Voják tento měl přeplaviti se přes jezero Dojran na balkánské frontě, aby vyhověl daným rozkazům. Jezero Dojran je příliš široké, než aby dalo se přeplovati a proto voják vzal několik beden a několik prázdných nádob od oleje a zhotovil si člun, v němž přeplavil se úspěšně přes jezero.

CLEAR LAKE, WASH., 26. prosince 1916. Ctěná redakce "Pokroku"! V dopise shledáte přiloženou pošt. poukázku, znějící na \$2.50, jako předplatné na "Denní a Nedělní Pokrok" na šest dalších měsíců. Denní tento časopis velice se nám líbí a přejeme mu hojně nových předplatitelů. Závěrem dovoluji si vám sdělit něco z zdejší krajiny. Tak malé městečko stále utěšeně se zvelebuje a vzrůstá. Máme zde novou budovu [illegible] a rovněž banka zde [illegible] nákladem \$50,000 nová [illegible] Máme zde novou velmi nádražní budovu [illegible] postaveny [illegible] obydlí [illegible] nového lidu přichází a [illegible] opět jinam se [illegible] Mzdy máme zde nyní [illegible] lepší, nežli kdy za poslední dvě léta. Štípači šindele dostávají 9c za 1000, takže vydělávají od \$3 až \$4.50 denně. Lidé, kteří pracují v ohradách, dostávají od \$2.40 do \$3.50. Strojníci jsou placeni dle uzavřené smlouvy. [illegible] se městečko vlastní nové elektrické zařízení na osvětlování; vůbec vše jest zde moderně zařízeno a zvláště čelo při práci se používá a též stroje jsou elektřinou hnány. Ceny životních potřeb jsou zde následovní: Dvě libry másla prodávají se za 95c; vejce jsou 45c; pytel cukru \$8.50; brambory \$2.00 pytel; dvě libry fazolí za 25c; živé slepice 18c libra; [illegible] 22c. Vepřové maso 20c a 10c, 12½ a 15c lb. že živého neb vypareného kusu. Hovězí 10c, 12½c a 15c lb. Počasí máme zde slunečné a mrazivé, nebo deštivé a větrné. Všem [illegible] "Pokroku" štěstí a zdraví [illegible] rok přeje.

Jakub D[illegible]

* * *

WEBER, NEB., 28. prosince 1916. Ctěná redakce! [illegible] [illegible] Evangelického faráře. Ne podepsal se ten pán [illegible] známo, každý má své vlastní [illegible] se nepodepsovat, [illegible] pana Netuníckého. Ale ať jest jak jest, dnes v této době by člověk měl plakat nad tím, že jest nucen čísti to, co nám strašně připomíná ještě tóno z "Lápanu". Dokdy krásná země česká by mohla míti v sobě opět volné lidi a ne otroky, dnes lidé ještě hledí na [illegible] [illegible] nežli na češství. [illegible] [illegible] jak někteří lidé se zde [illegible] kdo jest Čech. Dnes se nesmíme [illegible] [illegible] Ale kdo jest již takový, že nejen sám nechce dát, ale ještě jiným v úmluvu hledá, buď proklet. Pro [illegible] tím nešťastným národem, pro [illegible] těmi ztracenými životy, že [illegible] mrzkému mamonu a bídnému [illegible] "já" a bídnému tomu "já" [illegible] nemůže zanechat šťastný [illegible]

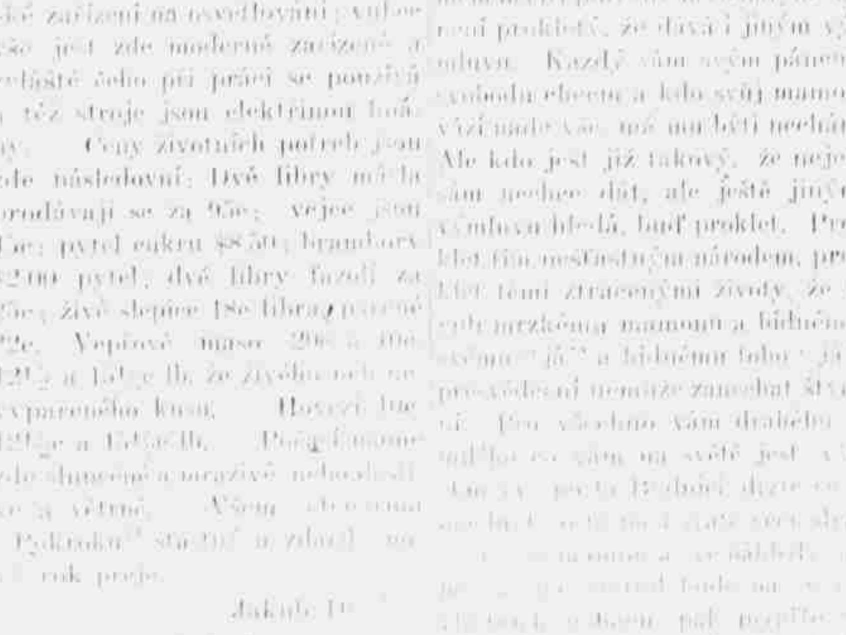

POSTOVNÍCH HOLUBŮ DOSUD UŽÍVÁ SE VE VÁLCE

Ačkoliv zákopy a různá bitevní linie jsou spojeny telegrafem, telefonem a bezdrátnou telegrafií a užívá se ještě jiných method k posílání depeší, poštovních holubů dosud v značné míře se užívá. Na obrázku našem spatřujeme holubí domek na kolech v severní Ma[illegible]donii.

každý, komu vlastní jest vše naše. Co nám po tom, půjde-li od nás do kostela, nebo bude-li chtíti jíti, to jeho věcí jest. Když každý z to jeho věcí jest. Když každý z nás jako kámen, my budeme mohylou z kvádrů, o kterou se všechny bídné duše roztlučou. Mně, jiným, celému národu ten Řím s jeho věrnými služebníky ublížil, ale ne všichni jsou špatní, mnoho as mezi nimi lepšími nás. Proč jim nepodat pravici, jsou-li dobří, ani slovíčkem se nezmíní, nezmíníme se my o našich rvačkách. Jest nás mnoho, nelze jedno býti, však Čechy býti musíme! Nejdřív, potom a naposled. Své maličké "já" se svým ještě menším "přesvědčením" si nechme sami pro sebe. A tím si hrajme až nás nikdo vidět nebude. Otázky ty se nám budou lépe luštiti ve volné naší zemi. To si žádný nemusí namlouvat, že jest to podlízání, to jest pouze rozumné vše v dnešní chvíli, když my, ušlapaný, zotročený národ, se chceme narovnat a hrdě se postavit proti všem nepřátelům a hrdě jim dáti na jevo, že my národ z kvádrů jsme. Říkat jim to nemusíme, to oni ucítí sami.

Na spílání času dost, — a spílá se. Pravdu psáti budou dějiny, — a my lžeme si. My obětujeme se a dáváme, čtvrťák.

Ne ten, kdo uraženým se staví dnes a škodí naší věci, staví své "já" výše a to sobě jest. Říká-li o sobě, že rád bude pracovat v dobrotě a pro dobro všech; nemá on dlouhé lokte vyčítati jinému, ať již pravda to, či lež, rozdíl žádný, velká doba, velké povinnosti. Výjimek tu není, buďte bratry a bratři nezmají výčitek. — Neznám toho faráře, neznám Netuníckého, to jsou jen zrnka písku v našem českém kvádru, je nechválím, jim nevyčítám. Jsem příliš nepatrným, ale upozornit jsem chtěl. Ale ten, kdo se svárem bude nastavovat nárně — to není bratr! Dějiny známe, z nichž se učme! — S pozdravem F. M. Dejmal.

* * *

HARTINGTON, NEB., 31. prosince 1916. Ctěná redakce Pokroku! V dopise naleznete poštovní poukázku na obnos \$5.00 na osvobozovací práci české vlasti pro České Národní Sdružení. Přál bych si, by mně Čes. Nár. Sdružení poslalo diplom, který si chci uchovati na památku. Jsem jen prostým dělníkem, pracujícím za denní mzdu, avšak dávám již druhou pětku na svobodu české vlasti. Nemíním se však ptát, kam ty peníze jdou, jako někteří naši zámožní lidé, kteří buď nechtí dát, anebo si nechtí uvědomiti, že jest to též jejich povinností pomáhati utiskovanému národu. Či snad si tací lidé myslí, že vyhrají-li spojenci, že našemu národu spadne svoboda do klína již hotová — bez všech obětí? Tomu není tak. Chceli náš národ svobodu, pak si ji musí zasloužit napřed. Přece nikdo nebude očekávat, že nám pomocí budou financovat naši akci. Ti mají dost svých vlastních výloh které sahají do billionů. Naše česká armáda chce vykoupiti svobodu své vlasti svou vlastní teplou krví, kdežto nám americkým Čechům připadnul úkol jen darovati chladný kov — dollary. Velice mě těší, že v poslední době též české kněžstvo jeví ochotu pracovati pro vlasť, což může býti vydatnou pomocí, neboť víme, že mnozí naši lidé by na tento účel nedali, leda když jim kněz vlastence promluví do duše. Kdyby ve všech českoamerických kostelích byly podniknuty sbírky, tak by mohly vynésti ohromné sumy. Nadchází půlnoc, nový rok se rychle blíží, musím již ukončiti. Na zdar naší české věci v novém roce 1917! Pracujme všichni svorně a obětavě, neboť všichni jsme syny jedné vlasti, tudíž nás všech jest povinností pracovati pro lepší budoucnost naší staré vlasti. Mnoho štěstí přeje všem v nastávajícím novém roce 1917.

Václav Švarc.

Douska. — Přikládám dopis, který jsem obdržel z Italie od zajatce. Zní následovně:

Italie, 1. listopadu 1916. — Předem přijměte ode mne [illegible] srdečný pozdrav a odpusťte, že na Vaši žádost nemohu ničeho Vám sdělit, neb o Vaší rodné vsi vůbec ani nevím. Bojovali jsme od začátku v Srbsku, kde byla naše zkáza. Zbyla nás jen 1 setnina a pak jsme přešli sem na italské bojiště, kde jsem se zdržel pouze 4 dni a sice v jedné propasti, aniž bych měl sousto chleba; byla nás zde 1. četa a 11 mužů od zdravotního odboru, k němuž i já přináležím. Pak už nás ale hlad přinutil, že jsme se pustili ku předu a štěstí nám sloužilo. Celou noc jsme šli a až k ránu as o 5. hod. jsme se octli v táboře italském, kde nás hned odzbrojili. Bylo to 6. května 1915 a přišli jsme všichni bez pohromy. Pravých Čechů jest nás 56. Teď jsme ubytováni v kasárnách, kde jest vše v úplném pořádku, takže si nemůžeme na nic naříkat. Bylo nás zde asi 900 a různého jazyku — Češi, Němci, Poláci, Rusíni, Slováci, Bosňáci, Rumuni a Maďaři a proto že již každého znám, tak Vám mohu určitě psát, že mého jména zde jiný není, ale má sem přijít nových 150 zajatců, tak Vás, milý příteli, ujišťuji, že nepřestanu pátrat, bych Vám mohl něco určitého odpovědít, neb nemáme zde nic na práci. Co se týče mého zdraví, jsem spokojen; ženat jsem již 10 roků a jsem tovární dělník od slévačské pece. Časopisy nám sem nejsou dovoleny a také nám nedochází. Pak Vám musím sdělit, milý příteli, že nemáme dovoleno si dopisovat z jednoho tábora na druhý a pak jen asi 60 řádků. Proto přijměte ještě od našeho českého oddělení srdečný pozdrav!

Ctěný pane Švarc! Za svoji příkladnou štědrost zajisté plného uznání zasloužíte a také na místě tomto jménem Č. N. S. srdečné díky vám tlumočíme za oběť, kterou v tak hojné míře přinášíte ochotně na oltář vlasti, která pod hrezným jhem úpí a k nám sem zoufale o pomoc volá. — Bude nás těšiti, když častěji ze svého okolí dopis k otištění nám zašlete.

ARTHUR, NEBR., 1. ledna '17. — Ctěná redakce "Pokroku"! Žádám vás za laskavé uveřejnění těchto pár řádek ve vašem ctěném listě. Pokud se týče úrody v zdejší krajině, ta byla dosti dobrá; korna se nám dosti dobře urodila, tak že jest dost čím krmit. Bramborů a zelí též dost, tak že nám zde na západě není žádné zle. Obzvláště když se k tomu bouchne občas ten nějaký štětináč, tak to ujde. Co se týče drobného obilí, toho v zdejším okresu se málo dopesavad pěstuje, ačkoliv se dosti dobře rodí, neb jest velká vzdálenost od železniční stanice. Zdejší krajina se hodí nejlépe pro chov dobytka, což se zde nejlépe vyplácí a není s tím žádné vydání, jen když má farmer neb renčák dosti pastvin. V zdejší krajině se pase dobytek celou zimu, tak že se velmi málo krmiva přes zimu spotřebuje. Pamatuji, jak západní Nebraska byla vyhlášena za neúrodnou. Dnešní dobou však jsou zcela jiné náhledy o západní Nebrasce, neb má před sebou velkou budoucnost; obzvláště údolí North Platte řeky, které jest velmi úrodné na vojtěšku a cukrovku a jiné plodiny. My též v našem okresním městečku Arthur dost pokračujeme; máme zde též bank; náš okres si též pořídil vězení, ačkoliv ho doposud nebylo užito. Čtu velmi mnoho a to s velikým zájmem, jak krajané konají sbírky ve prospěch o osvobození naší drahé české vlasti. My zde usedlí krajané nemůžeme pořádat žádné přednášky, ani zábavy, poněvadž jsme zde pouze 4 rodiny, ale usnesli jsme se udělat mezi sebou sbírku a přispěli: Jan Šibal \$5.00; Jan Lanka \$5.00; Vinc. Kotrč \$2.50; Louis Černý \$1.00. Celkem \$13.50, a žádám ctěnou redakci "Pokroku", aby onu částku odevzdala na patřičné místo. Ctění krajané, nenechte se pobízet nikým a přispějte sebe menším příspěvkem pro náš národ, neb je to každého upřímně smýšlejícího vlastence jeho svatá povinnost, aby vypomohl náš národ osamostatnit. — Přeji personálu "Pokroku" a všem čtenářům a [illegible]ám šťastný a veselý nový rok 1917! — Váš

John Šibal.

Ctěný příteli! Díky jménem Č. N. S. všem vám, kteří jste tak štědře naší drahé všem nám staré otčiny vzpomněli a to ve chvíli, kdy pomoci velmi nutně jest třeba. Zajisté, že ještě častěji šlechetná vaše srdce připomenou vám nějakou hřivnou přispěti, dokud totiž poměry pro naši těžce zkoušenou vlasť lépe se neutváří. Častější vaše dopisy budou vítané!